

Procenten gaaet ned til 40, og den er rimeligvis allerede nu sunket ned til det Beløb, den havde før Tvangssygekassers institutionen blev oprettet. Da jeg nu er ved de Indvendinger, som man i Tyskland har gjort mod Tvangssygekasseloven, saa vil jeg med det Samme komme med nogle enkelte Indvendinger, som man er fremkommen med herhjemme, blandt Andet ogsaa under Forhandlingerne i det andet Thing. Der var ganske vist ogsaa løselig Grundtanken i Lovforslaget paa Bane, men man var fra alle Sider, undtagen maasse fra en enkelt, strax enig om, at Tvangssygekasser kunde der ikke være Tale om, og det kan være meget muligt, at man staar paa samme Standpunkt her i Thinget. Jeg skal fremhæve de Indvendinger, som ere gjorte mod Tvangssygekasseshytemet. Man har gjort den Indvending, at det virkede ikke moralsk opdragende paa Arbejderne; men det er heller ikke Meningen med Sygekasser, at de skulle virke moralsk opdragende paa Arbejderne. Meningen er, at de skulle komme Arbejderne til Hjælp, naar de trænge til det. Der er dernæst gjort den Indvending, og det af en Mand, som har gjort sig meget fortjent af denne Sag, nemlig Direktør Bramsen, som har skrevet en hypperlig Bog om engelske og tyske Arbejderforhold, hvori han kritiserer de tyske Tvangssygekasser, og han er der kommen med den Indvending, at Tvangssygekasser gravede en Kløft mellem de forskjellige Samfundsklasser, mellem Røgle, som arbejdede, og Andre, som der arbejdedes for, og saa har han sagt, at der var noget Nedtrykkende i den Bevisthed, at de, som arbejdede, ikke kunde klare sig selv, men at de skulde understøttes af dem, som de arbejdede for; men denne Kløft i Samfundet er jo da i Virkeligheden Sygekasserne, hverken de frivillige eller Tvangssygekasserne, Skyld i; Kløften i Samfundet har ganske andre Aarsager. Altsaa naar vi skulle tale om Sygekasser, saa kan det ikke nytte, at man begynder at theoretisere om, hvorledes Forholdet kunde være, hvis der ikke var en saadan Kløft. Vi maa, altsaa gaa ud fra, at denne Kløft er tilstede, og det, det kommer an paa, er at gribe til saadane Foranstaltninger, at denne Kløft kan blive saa lille som mulig, og det kan selvfølgelig ikke ske anderledes, end at Lovgivningsmagten paa en eller anden Maade tager fra dem, der have, og giver Noget til dem, der Intet have. Den eneste reelle Indvending, som er fremkommen i Tyskland, og ogsaa her mod de tyske Tvangssygekasser er den, at Arbejderne vare kun forsikrede, naar de havde Arbejde. Den tyske Sygekasseloov er nemlig saaledes,

at Arbejdsgiveren betaler det Halve af Bidraget, og altsaa naar en Mand er arbejdsløs og ikke har nogen Arbejdsgiver, saa kommer han selv til at betale hele Bidraget; men da det selvfølgelig er meget vanskeligt for ham, naar han ikke har nogen Fortjeneste, saa er det praktiske Resultat deraf gjerne det, at en Mand i den Tid, han er arbejdsløs maa udtræde af Sygekassen. Man har sagt, og det er maasse rigtigt, at derfor vil den tyske Sygekasseloov medføre som sin Konsekvens en Forsikkring mod Arbejdsløshed. Det er meget muligt, at det vil blive Resultatet, men det var vel heller ikke saa galt, om der under en eller anden Form kunde komme en Forsikkring mod Arbejdsløshed. Disse Klager kan jeg altsaa ikke tillægge nogen overdreven stor Betydning, og jeg kan saa meget mindre gjøre det, som den Mand, jeg nævnte, Direktør Bramsen, der, som jeg har sagt, har skrevet en fortjenstfuld Bog om Sagen, og som er en principiel Modstander af Tvangssygekasseshytemet, og som med stor Sagskundskab har sat sig nøie ind i Forholdene og ivrig kritiseret de tyske Tvangssygekasser, ikke bestomindre siger — jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse en enkelt Uttring af hans Bog — angaaende Loven om Tvangssygekasser og om Ulykkesforsikringer Følgende: „Betragt vi den tilfældekomne eller syge tyske Arbejders økonomiske Stilling efter Reformen, er den betrygget, og acceptere vi denne Betryggelse som det Maal, der skulde tilstræbes henholdsvis uden at se til Høire eller til Venstre, maa Lovgivningen betragtes som vellykket, thi Maalet er naaet“. Altsaa vi have her en Mand, som er en Modstander af det tyske Tvangssygekasseshytem, som har sat sig nøie ind deri, og som ikke bestomindre, da han skal se paa den Virkning, Loven har haft, maa indrømme, at de tyske Sygekasser have naaet deres Maal, idet den tyske Arbejders økonomiske Stilling er sikket under Sygdom og i Ulykkestilfælde. Der er desuden Grunde, som særlig vilde gjøre det vigtigt, ogsaa for os, forekommer det mig — jeg tror for Resten, at jeg i saa Henseende staar temmelig alene — at være meget betænkelige ved at tage Sygekasselooven i den Form, den nu har. Sagen er den, at den høitærede Indenrigsminister ogsaa har sat sin Sygekasseloov i Forbindelse med en Ulykkesforsikringsloov, og han har gjort det paa en endnu misliligere Maade, end man har gjort det i Tyskland, idet nemlig den høitærede Indenrigsminister har foreslaaet i Ulykkesforsikringslooven, at Ulykkesforsikringen først skal begynde 26 Uger, efter at Ulykkestilfældet har fundet Sted. Altsaa